

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 108. Legatus a Franciæ Rege in Angliam decretus pro pace inter
Carolus Regem & Parlamentum concilianda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

quium in Angliam aut Scotiam submittere, Clerusque duas tertias suorum proventuum ad alendos hosce milites per triennium subministrare velit.

Sæc. XVII.
A. C. 1646.

§. CVIII.

*Legatus a Franciæ Rege in Angliam
decretus pro pace inter Carolum
Regem & Parlamentum
concilianda.*

Postquam vero Ormondus Marchio & Digbyus, qui tum in Hibernia Rushw. t. 6. p. 104. & 239. Salmon hist. d' Angl. t. 1. p. 249.gebant, hanc conventionem, interce-
ptis quibusdam literis detectam fuisse, compererant, Glamorganum Comitem, perinde ac si Regis mandatum excessisset, custodiæ dari iusserunt: Parlamentum quoque die vigesima tertia Januarii omnes, qui cum Rege seorsim convenere, in vincula conjecit, Scotiæ dein copiæ Rattmutum urbem iterata impressione expugnarunt, eam flamma ferroque devastantes: paucis post diebus regios etiam Viacomia & Belvoirenfi arce expulerunt; demum vero Thomas Fairfaxius prope Tarringthomam Regios tanta clade affecerat, ut Hoptonus eorum Ductor cum rebellibus transigere, copiasque suas sacramento solvere cogetur: continuata quoque

Sæc. XVII. quoque fortunæ invidia ultimum Regis
A. C. 1646. agmen, quod in acie erat, a seditiosis
 ad interuicium deletum, cunctis-
 que urbibus vel ultronea deditio vel
 armorum violentia a Parlamento occu-
 patis necnon Nevarca a Scotis obfessa,
 sola Oxoniensis Urbs adhuc regio præ-
 sidio tenebatur, atque in Regis pote-
 state obsequioque persistebat, quam ta-
 men urbem Fairfaxius jamjam obsidere
 parabat. Ad tantas igitur angustias
 redactus Rex, Westmonasterium Le-
 gatos ad utriusque Curie Senatores
 decreverat, qui suo nomine pollicerentur,
 quod ipsemet depositis armis Lon-
 dinum ad Regni sui gremium, cum
 solo comitatu Aulico ad universalis
 concordie tractationem venire, cum
 universo Parlamento pacem colere,
 suasque copias dimittere vellet, dum-
 modo Regie personæ & dignitatis se-
 curitati caverent, & fideles sui subditi
 pristinis honoribus, bonis, & libertati
 redderentur: Præferebant quidem re-
 belles, gratum sibi fore adventum Re-
 gis, ornarique jusserunt Palatium ejus
 ad S. Jacobum, nihilominus ejus se-
 curitati adeo non cavebant, ut etiam
 decreta promulgarent, quatenus tota
 Urbs in armis esset, & in omnibus lo-
 cis, qua Rex transiturus esset, milites
 disponerentur, omnesque Regis comites,
 si sine

si sine salvi comneatus literis venirent, Sæc. XVII.
caperentur, nullusque sine Parlamenti A. C. 1646.
consensu Regem alloqui posset: de ce-
tero omnes Regis propositiones quan-
tumvis proficuas respuebant rebelles,
in Regis sui excidium conjurantes. Sub
idem tempus Franciæ Rex Montral-
lium in Angliam ablegabat, qui pacem
inter Regem & Parlamentum aut Sco-
tos conciliare satageret. Inter ceteras,
easque iniquas pacis condiciones præ-
cipue seditiosi urgebant, ut Rex Epi-
scopatum aboleret, & fideles suos sub-
ditos severe puniendos, Parlamento
consignaret, necnon Presbyterianum
regimen in Ecclesia Anglicana stabili-
ret: Hæc vero a Rege obtinere non
poterant, quamvis Regina misso ad eun-
dem Davenantio, rogasset, ut Presby-
terianorum partes, tanquam unicum
extremam calamitatem effugiendi me-
dium amplecti vellet. Cognito Regis
proposito Montrallius primo cum Sco-
tiæ Deputatis Londini agentibus, post-
ea cum Scotis Belliducibus Nevarcam
obsidentibus in castris agebat, eos ad
pacem inclinare intentus. Hi pronum
ad reconciliationem animum simulan-
tes, nil nisi Episcopalis Regiminis abo-
litionem petebant, ac per Montrallium
impense Regem, ut ad eorum castra
utpote tutum securitatis asylum confu-
geret,

Sæc. XVII. geret, sollicitabant, spe facta, se nul-
 lam ei violentiam illaturos, salvisque
 A. C. 1646. omnibus Regiæ suæ auctoritaris præ-
 rogativis, deinceps regiam voluntatem
 tanquam supremam & absolutam ve-
 neraturos: Dubius hærebat Rex, ini-
 mici hucusque adeo truculenti pollici-
 tationes semper suspectæ fidei esse haud
 ignarus, an molestiæ plus inter An-
 glos, quam periculi inter Scotos subi-
 ret, in incerto habebat: postquam vero
 Fairfaxius cum toto rebellis exercitus
 robore Oxonium moverat, proin Rex,
 ne in hac urbe obsideretur, præsentaneum
 incurreret periculum, ad Scotorum
 castra clam aufugere statuit, potifimum
 inductus literis Montrallii, qui
 nomine Franciæ Regis ac Reginæ Carolo
 pollicebatur, „quod si ad Scotos
 „transiturus esset, ab eis summo honore,
 „securitate &c, exciperetur, Scotique
 „sua arma ad vindicanda Regiæ Majestatis
 „jura impensuri essent &c.,” His
 promissis expugnatus, aut verius, delusus
 Rex, die undecima Maij noctu clam
 Oxonio excessit, ac nonnisi Ashburnhamo
 & Hudsoni Prædicante stipatus,
 nunc Hudsoni Moderatorem, nunc Medicum,
 ac sæpe famulum simulans, tandem per
 devia & in via Dubhamum Norfolciensis
 Comitatus pagum pervenit, ubi in vili caupona
 per-

pernoctans, tandem ad Scotorum exercitum, qui tum Nevarcam obsedit, die vigesima prima ejusdem Mensis pervenit: Paulopost Oxonium Parliamentariis deditum, & Jacobus secundo genitus Regis Filius Dux Eboraceus inde Londinum quasi in triumphum abductus est, quem etiam Fairfaxius velut re magnifice & præclare gesta toto triduo solemniter apparatu egit.

Sæc. XVII.
A. C. 1646.

§. CIX.

Carolus Rex a Parlamento, Scotisque indigne habitus.

Quamprimum Rex dolosis Scotorum promissis deceptus, Nevarcam venerat, mox exercitus Dux eidem proposuit, ejus securitati haud satis confultum esse, nisi copiæ ad Scotiæ fines procederent, id vero fieri non posse, nisi prius Nevarca & Bamburia dederentur. Annuit Rex Ducis petito, urbisque deditioem Gubernatori præcepit, qua facta unacum exercitu Neocastrum contendit, ubi decreto ad Parlamentum Legato rursus eidem ampliores pacis condiciones obtulit, ac Londinum, ut ibidem cum ipsis oretenus agere posset, pergendi facultatem petiit: Ast non modo repulsam tulit, sed Scoti etiam Belliduces, cum de privatis

*Thomas hist. d' Angl. l. 21.
Ruswort.
l. c. p. 321.
Whitl. p. 225.*